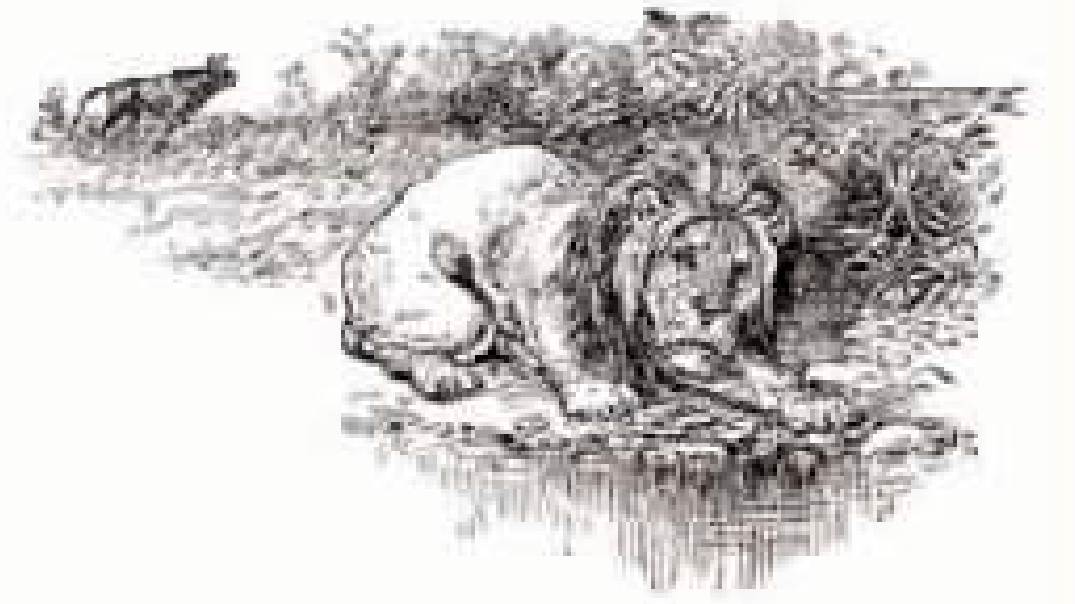

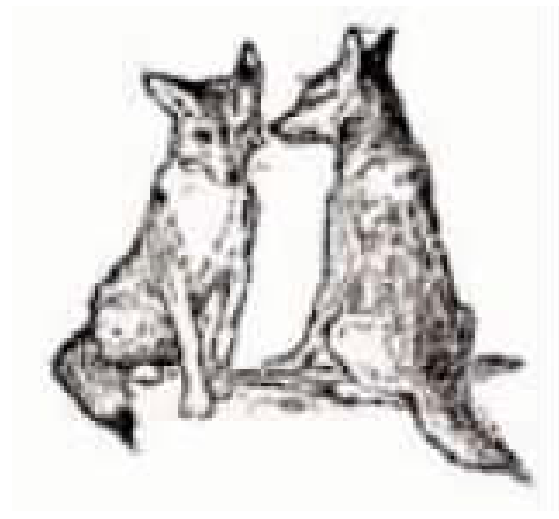
השור, התנים והאריה

לפני שנים רבות חי בעיר בשם עיר-זהב סוחר עשיר. יום אחד הוא החליט לנסות לסחור בעיר אחרת. לכן העמיס סחורה רבה על העגלה שלו, רתם אליה שני שוורים ויצא לדרך. הם עברו ביער גדול ואחד השוורים נתקל בשורשי עץ, נפל ושבר את רגלו. לא הייתה ברירה אלא להשאיר אותו במקום. הסוחר שחרר אותו מהעול והמשיך עם שור אחד. השור הפצוע ראה שנשאר לבדו, קם על רגליו ולא ידע מה לעשות. הוא נעשה רעב וצלע על שלוש רגליים למקום בו ראה דשא ירוק. שם נשאר עומד ימים אחדים עד שרגלו הבריאה. הוא אכל טוב, השמין וכל היום געה בקול רם, כאילו היער היה שייך רק לו. מלך היער הזה היה אריה, ששלט על כל החיות שביער. יום אחד, אחרי ארוחת בוקר טובה יצא האריה לחוף הנהר. כשהוריד את ראשו כדי לשתות מים שמע פתאום את הגעייה של השור

והקול הבלתי מוכר הפחיד אותו. "זו איזושהי חיה איומה" חשב וחזר מיד למאורתו, בלי לשתות טיפת מים. שני תנים ראו את הדבר. אמר תן אחד לשני "אחי, מדוע השליט הרם שלנו חזר מהנהר בלי לשתות כלל?" "למה לי לדאוג" ענה השני "אנו משרתים אותו וזה מכביד עלינו מספיק. אנו צריכים לצוד, זה תפקידנו. כך צריך להימשך." "מה!" אמר התן הראשון "אתה משרת את המלך

קודם. האם שמעת את הקול האדיר שלה? איזה חיה עצומה זו צריכה להיות שמוציאה קול כזה!" "ברשות הוד מלכותו, שמעתי את הקול" אמר התן "אך אל תפחד. אני ואחי נאתר את הסכנה." הוא חזר לאחיו התן ואמר לו "המלך לא שמע עוד געיה של שור ומפחד ממנו" צחק "שור, אחי, חיה שמפחדת ממך וממני!" "אז למה לא להסביר לו זאת?" שאל התן השני. "מה, ולהרגיע אותו?" אמר התן הראשון "לא, אנו נביא לו את השור והוא יחשוב שעשינו לו טובה גדולה. הרבה בשר הוא יקציב לנו." "כמה שאתה חכם, אחי" ענה התן השני. ושני התנים הלכו לחפש את השור. הם מצאו אותו כשהוא אוכל בשקט את העשב הרב. התן הראשון ניגש אליו בזמן שהשני התיישב בכבוד תחת עץ. "הו, שור!" אמר התן "אני שומר היער הזה תחת שלטונו של המלך. האח שם תחת העץ הוא האלוף של המלך. הוא מצווה עליך להופיע מיד לפניו או לעזוב את היער. מוטב שתישמע, כי כעסו יכול להיות איום!"

שלנו רק בשביל לאכול?" "ולמה לי לדאוג יותר?" אמר התן השני. "שמע אם כך. המלך נבהל מאוד" אמר התן הראשון "ואני רוצה לנצל זאת כדי שיחשוב כי עשינו לו טובה גדולה." והוא התקרב למאורת האריה. המלך ראה אותו ונתן לו אישור להתקרב ולדבר בלי פחד. "מלכנו הגדול" אמר התן "נראה שאתה בצרה כלשהי. האם אני, המשרת הצנוע שלך, יכול לעזור? אם כך, צווה עלי מה לעשות." "שמע-נא, תן נתיני הטוב" אמר המלך "ביער הזה מסתובבת חיה איומה כלשהי שלא הייתה כאן

השור, שהדבר הבהיל אותו מאוד, ניגש מיד לתן השני, השתחוה ושאל "אדונן אלוף, מה תרצה שאעשה?"

"שור!" אמר התן "אינך יכול להישאר ביער הזה אלא אם תלך ישר מכאן ותיפול לרגליו של אדוננו אריה המלך!"

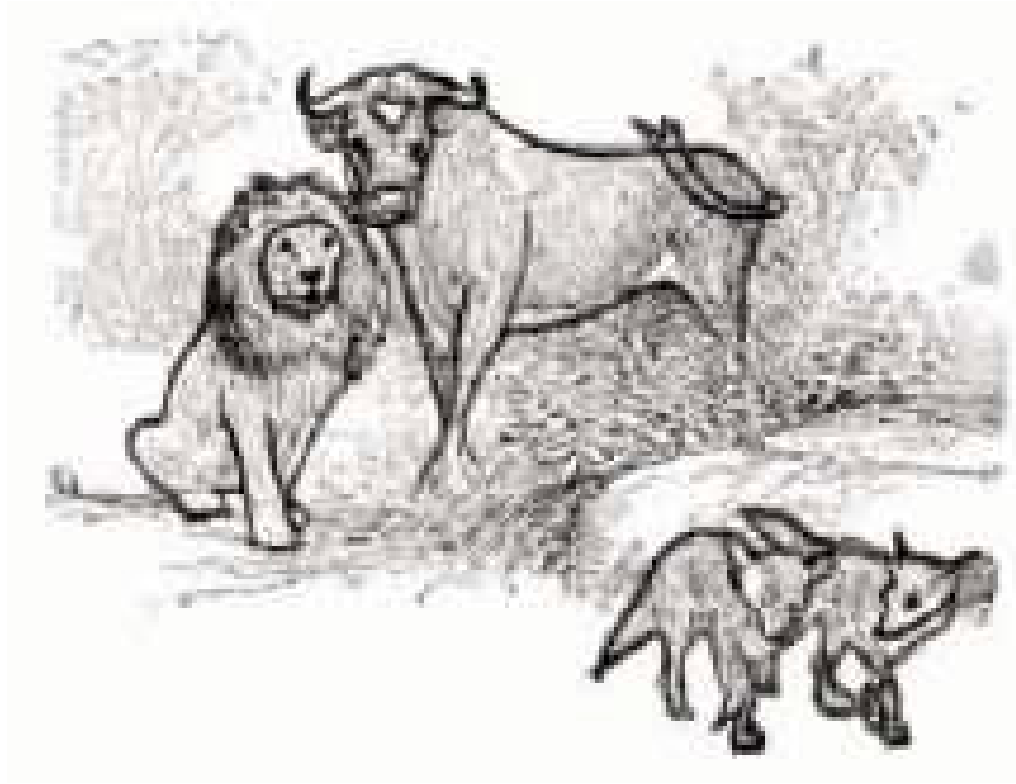
"אדוני" ענה השור "אם תבטיח את שלומי אלך מיד."

"אתה חיה טיפשה" אמר התן "אין לך ממה לפחד. המלך לא יבזבז את כעסו על יצור כמוך."

ושני התנים הובילו את השור למאורת האריה. כשהתקרבו, השאירו את השור מאחור. המלך קיבל את התנים בשמחה ואמר להם לשבת לידו. "האם ראיתם אותו?" שאל.

"כן, מלכנו" ענו התנים "זה יצור בעל עוצמה אדירה והוא רוצה לראות את המלך הגדול שלנו. אנא, תכין את עצמך לקבל אותו ואל תיבהל מקולו הרם שיעשה."

"אך, אילו היה זה רק הקול!" אמר המלך. "נביא אותו לפניך" אמרו התנים והם חזרו אל

השור והביאו אותו לפני המלך.
"הנה השור הגדול, הוד מלכותך" אמרו התנים
"הוא רוצה להכירך ולשרת אתך ביער שלך."
השור נפל על ברכיו, הוריד את ראשו ולא אמר
דבר. אריה המלך נהנה מאוד.
"קום, אדון שור הנכבד" אמר "אני יודע שנהיה
ידידים. אתה תשמור על כל המזון שלנו. תדאג גם
שידידנו האלה כאן, התנים, לא יתחילו לפתם את
עצמם, כפי שעשו עד עכשיו."
"אמלא את רצונך" ענה השור.
ומאז הוא שירת את המלך אריה בנאמנות, והמלך
העדיף אותו על כל האחרים שביער.
אבל שני התנים לא היו כבר כה שמחים כמו קודם.
הם גילו שהשור הוא קפדן ולא מאפשר להם לגנוב
יותר מהבשר.
"קורה שמתחכמים יתר על המידה" אמר התן
הראשון.
"צריכים לסבול מטעויות" ענה השני.